

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

25 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Interpellatie van de heer André Denys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de rol en de positie van de bijzonder gevolmachtigde bij Aquafin
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlast in Itterbeek

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de herziening van Vlarea inzake kunststofverpakkingen voor drukwerk

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de milieuvergunningsplicht voor zeehavengebieden en havens

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kleischietstanden in Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de nieuwe vergunningsaanvraag voor het Stevan-stort in Lendeledede

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbeleid en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 25 oktober 2001

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.02 uur.*

Interpellatie van de heer André Denys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de rol en de positie van de bijzonder gevolmachtigde bij Aquafin

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de rol en de positie van de bijzonder gevolmachtigde bij Aquafin.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, het vervelt me enigszins u op uw verjaardag lastig te moeten vallen met mijn vragen. Het is geenszins mijn bedoeling het debat over Aquafin, dat werd gevoerd in deze commissie en dat gisteren werd besloten met het goedkeuren van een voorstel van resolutie, over te doen. Ik wil de commissie trouwens feliciteren met dit debat. Ik heb met zeer grote aandacht het verslag over de debatten en de hoorzittingen gelezen. Ik heb er heel wat stof uit geput voor mijn interpellatie van vandaag.

Ik wil het vandaag alleen hebben over de bewakingsrol van de overheid, en meer specifiek over de taakinvulling van de bijzonder gevolmachtigde terzake. Men zou kunnen opmerken dat de bewakingsrol er met het realiseren van een nieuwe beheersovereenkomst totaal anders zal uitzien. Hiermee wordt immers overgestapt van een middelenverbintenis naar een resultaatsverbintenis. Die opmerking is deels correct. De middelenverbintenis zoals die vandaag bestaat, werkt immers veel meer regulerend en vergt ook veel meer controle. Maar zoals ik uit de diverse uiteenzettingen heb kunnen opmaken is een zuivere resultaatsverbintenis nog niet voor morgen. Daarvoor bestaan diverse rede-

nen. Zo is de huidige overeenkomst nog geldig tot 31 december 2005. Ook zal een volledig geresponsabiliseerd Aquafin pas mogelijk zijn als dit bedrijf ook volledig vat krijgt op wat men de instroom noemt. Dat zei u gisteren reeds, mijnheer de voorzitter. Of men dat nu graag heeft of niet, controle en bewaking door de overheid blijven cruciaal in dit dossier. Volgens sommigen zal het monopolistische karakter van de waterzuivering onvermijdelijk blijven.

Ik verwijs naar de overeenkomst afgesloten op 30 september 1993, waarin die controlefunctie werd gedefinieerd en eigenlijk ook geïntegreerd in een permanent overlegorgaan dat met de benaming 'het overleg' zou worden aangeduid. Bedoeling van dit overleg was en is om op regelmatige tijdstippen alle actoren van de overheid samen te brengen met de verantwoordelijken van Aquafin. Voor de overheid zijn daar onder meer aanwezig : de vertegenwoordiger van de Vlaamse Milieumaatschappij, de vertegenwoordiger van Aminal en de bijzonder gevolmachtigde.

Het is vooral over de rol van deze laatste dat ik het wens te hebben, omdat deze een sleutelpositie bekleedt op het vlak van de controle en de bewaking. Hij is eigenlijk diegene die in dat overleg de motor moet zijn voor een goed samenspel, op z'n minst tussen de actoren van de overheid. Welnu, hij speelt die rol onvoldoende. Meer zelfs, de bijzonder gevolmachtigde uitte bij herhaling kritiek op de werking van het overleg. Hij vindt dat de andere actoren van de overheid zich te weinig constructief opstellen en teveel de continuïteit van de uitvoering van de opdrachten in gevaar brengen. Hij betwist zelfs dat dit overleg een controlebevoegdheid heeft. Hij vindt dat hij, als bijzonder gevolmachtigde, de volledige autonomie heeft inzake de controle op de uitvoering van de technische aspecten en dat het overleg zich daar niet mee moet bemoeien. Hij is bovendien van mening dat hij geen verantwoording moet afleggen aan de mensen van Ami-

Denys

nal en de VMM. Hij meent dat hij enkel en alleen verantwoording moet afleggen aan de minister van Leefmilieu, aan u dus.

Volgens de bijzonder gevolmachtigde is, als ik zijn stellingen correct interpreteer, de zeer ingewikkelde opdracht van de controle op de complexe en technisch moeilijke middelenverbintenis geen teamwerk tussen alle actoren van de Vlaamse overheid, maar een eenmansopdracht die hem en niemand anders toebehoort. Zeer typerend in dat verband is dat hij in die hele periode zelfs nooit een toetsingskader heeft afgesproken met de ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij en Aminal om het begrip 'redelijkheid van kosten' te interpreteren. Dit is nochtans een cruciaal begrip in de arbitrage en de beoordeling of gemaakte kosten al dan niet worden betaald door de Vlaamse overheid of Aquafin.

Ik ken de betrokkene niet persoonlijk. Maar elke bekwame topambtenaar of manager in het bedrijfsleven weet dat een optimaal resultaat enkel tot stand kan komen via een goed geoliede samenwerking en dito teamwerk tussen diegenen die aan dezelfde kant van de barrière staan. In dit geval zijn dat de mensen van de Vlaamse overheid, dus de VMM en Aminal.

Ik ben het volledig eens met het overgaan naar een resultaatsverbintenis. Maar als we eens een resultaatverbintenis zouden toepassen op de prestaties van deze bijzonder gevolmachtigde, dan zou diens resultaat bijzonder pover zijn. Ik heb het daarvoor zelfs niet ver te zoeken. Ik heb alleen het commissieverslag van de heren Tobback en Bex geraadpleegd over de hoorzitting met de bijzonder gevolmachtigde. Sta me toe uit dat verslag de volgende zinnen te citeren. 'Er is een belangrijk besparingspotentieel mogelijk bij de kosten voor ontwerpen en studiebureaus. ... De vaste kosten zijn tussen 1996 en 1999 met gemiddeld 3,5 percent toegenomen terwijl de capaciteit van de installaties slechts met 2,9 percent is toegenomen. ... De totale variabele kosten zijn met 8,7 percent gestegen, terwijl de productie van Aquafin – de zuivering van vuilvracht – slechts met 1 percent is toegenomen. ... Er ontbreekt een volledig, analytisch exploitatiekostenmodel om de efficiëntieverliezen juist te berekenen.' Tot slot citeer ik de meest treffende uitsmijter: 'De zwakten die zijn vastgesteld, zijn onvoldoende kostenefficiëntie, onvoldoende resultaatgerichtheid, risicoaversie en berusting van de bedrijfsleiding'.

Ik wens nogmaals te herhalen dat dit niet mijn woorden zijn, maar die van de heer Beels, de bijzonder gevolmachtigde, die de opdracht heeft gekregen vanwege de overheid om bij de uitvoering van de beheersovereenkomst de belangen van deze overheid te verdedigen, en die bij de uitvoering van die opdracht geen enkele inspraak duldt van de andere actoren van de overheid. Ik weet wel dat de heer Beels dit nu formuleert om te besluiten dat de huidige overeenkomst niet goed is en moet vervangen worden door een resultaatsverbintenis. Maar wat heeft hij in die voorbijgaande jaren dan gedaan? Onder zijn bewakingsopdracht zijn de Aquafinpijnpunten groter geworden en zeker niet afgenomen.

Mevrouw de minister, bij het dieper graven in het dossier ben ik verrast over de almacht waarover de bijzonder gevolmachtigde beschikt in de relatie tussen de Vlaamse overheid en Aquafin. Dit is een bijna absolute macht, zeker wanneer de verantwoordelijke minister deze bijzonder gevolmachtigde blindelings volgt, en dat doet u. Bij een bezoek aan het Rekenhof stuitte ik op een brief die u aan het Rekenhof schreef op 2 mei 2001 als antwoord op het auditverslag van het Rekenhof.

Het Rekenhof had vooral sterke bezwaren geuit over de onduidelijkheid van het begrip 'redelijke kosten'. In uw antwoord schrijft u dat deze zeer duidelijk zullen omschreven worden in de nieuwe beheersovereenkomst. Op geen enkele manier antwoordt u echter op het feit dat voor de huidige overeenkomst de bijzonder gevolmachtigde nagelaten heeft een toetsingskader hieromtrent uit te schrijven. Bovendien sluit u zich volledig aan bij de stelling van de bijzonder gevolmachtigde die kritische noten laat weerklinken over de toetsing van de uitgaven aan de marktconformiteit.

Drie vierde van de totale uitgaven van Aquafin wordt uitbesteed aan de markt op basis van de wet op de overheidsopdrachten. Hierover schrijft u in de betreffende brief: 'Deze toetsing waarborgt weliswaar dat de prijs op de markt concurrentieel, dus marktconform is, maar impliceert als dusdanig niet de redelijkheid in de zin van doelmatigheid en doeltreffendheid'.

U besluit deze passage met de volgende conclusie: 'Hiervoor moeten deze uitgaven beoordeeld kunnen worden op efficiëntie en effectiviteit'. U pleit dus impliciet voor de afschaffing van de uitbesteding aan de markt op basis van de wet op de overheidsopdrachten.

Denys

Het verbaast me dat u dit schrijft. Bij de oprichtingsdiscussie van Aquafin, toen onze beide fracties nog in de oppositie zaten, hadden de VLD – toen nog PVV – en Agalev hieromtrent hetzelfde standpunt. Zowel de heer Geysels als ikzelf hebben toen heroïsche debatten gevoerd waarin we allebei verdedigden dat, gezien het monopolistisch karakter van Aquafin, het een noodzaak was om de opdrachten van dit bedrijf te binden aan de wet op de overheidsopdrachten. Ik blijf bij dit standpunt, maar u, onder invloed van de bijzonder gevormachte, blijkbaar niet. Ik kan dit niet begrijpen.

De almacht die u wenst te geven aan de bijzonder gevormachte komt het sterkst tot uiting in de passage waarin u schrijft dat de overlappings in controleopdrachten tussen de administratie en de bijzonder gevormachte leiden tot meningsverschillen over de wijze waarop de redelijkheid van kosten wordt beoordeeld. U poneert dat dit de opdracht en verantwoordelijkheden van de bijzonder gevormachte in aanzienlijke mate verzwakt.

Dat vind ik bijzonder cru. De bijzonder gevormachte, dus de eerste verantwoordelijke, laat na om in samenspraak met de administratie een toetsingskader op te stellen en de schuld wordt dan doorgeschoven naar de administratie die 'te lastig' doet. Ik noem dit de omgekeerde wereld.

Als ik die twee zaken samen lees, namelijk enerzijds de suggestie om af te stappen van de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten en anderzijds een totale volmacht voor de bijzonder gevormachte bij het beoordelen van het begrip 'redelijkheid van kosten', dan krijgt mijn laatste opmerking een bijzondere bittere ondertoon.

Mijn laatste en mijn scherpste opmerking handelt namelijk over het feit dat de bijzonder gevormachte verweven zit in een positie die gereide twijfel doet zaaien over zijn onafhankelijk optreden. De bijzonder gevormachte is als Bruno Beels lid van de raad van bestuur van een bedrijf dat onrechtstreeks diensten verleent aan Aquafin. Ik verklaar mij nader : de heer Beels is lid van de raad van bestuur van de firma Ecozem. De firma Ecozem is een dochterfirma van de firma ABO die, zoals u weet, een dochterfirma is van de Vlaamse Milieuholding. Verder is de Vlaamse Milieuholding, dat weet iedereen, de overheidsaandeelhouder in de NV Aquafin. Vanuit Aquafin worden er opdrachten gegund aan de NV ABO, onder meer voor het uitvoeren van oriënterende bodemonderzoeken. Ecozem, met de heer Beels als bestuurder,

is voor 40 percent eigendom van de NV ABO. Ecozem is als dochterfirma dus toeleverancier van de NV ABO. Bijgevolg is de heer Beels met zijn firma Ecozem onrechtstreeks betrokken partij. Hij heeft een almacht in het al of niet beslissen of kosten al dan niet worden aangerekend.

Mevrouw de minister, dit is een ontoelaatbare vorm van belangenvermenging. Uw partij wil voortrekker zijn in de nieuwe politieke cultuur. Alle partijen hebben tijdens de vorige zittingsperiode beslist dat geen enkel lid van het Vlaams Parlement nog kan zetelen in een raad van bestuur van een VOI, dat om te vermijden dat er een schijn van belangenvermenging zou kunnen ontstaan.

Ik sta volledig achter die beslissing. Als we echter zouden toestaan dat iemand die een belangrijke opdracht heeft van de Vlaamse overheid, zetelt in een raad van bestuur van een bedrijf dat toeleverancier is van het bedrijf dat hij voor de overheid controleert, dan moeten we ons als politici een brevet geven van masochistische zelfkastijding of totale onbekwaamheid.

Ik zou deze interpellatie dan ook willen besluiten met drie concrete vragen. Mevrouw de minister, weet u dat de heer Beels lid is van de raad van bestuur van deze dochterfirma van de NV ABO ? Vindt u zoiets toelaatbaar ? Vindt u niet dat de heer Beels, naast zijn belangenvermengende situatie, ook gefaald heeft in zijn opdracht door na te laten om als hoofdcontroleur voor de Vlaamse overheid nauw samen te werken met de andere actoren uit de Vlaamse overheid ?

De voorzitter : Namens de sp.a-fractie wil ik zeggen dat we achter de filosofie van de heer Denys staan. Ik verwijs naar onze vroegere discussies over de oprichting van Aquafin. De functie van bijzonder gevormachte is toen gecreëerd opdat het parlement inzicht zou krijgen in de werking van Aquafin. De functie werd aanvankelijk door Aquafin betaald. Later is dat scherper gesteld om de onafhankelijkheid te kunnen waarborgen en om op te treden namens het parlement. Dat is onze enige waarborg om een goed zicht te krijgen op wat er intern gebeurt.

De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : Kan de minister nagaan of er in het kader van de raad van bestuur van de Vlaamse Milieuholding, sprake is van achtergestelde converteerbare obligatieleningen aan ABO ? Wie heeft besloten die achtergestelde converteerbare obligatieleningen om te zetten in kapitaal ten-

Wille

einde ABO van het faillissement te redden ? Heeft de regeringscommissaris in die aangelegenheid opgetreden ? Wie heeft er tijdens de algemene vergaderingen opgetreden ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Denys, uw interpellatie maakt enerzijds een analyse van de situatie van Aquafin en gaat anderzijds over de specifieke situatie van de heer Beels. Ik was niet op de hoogte van de zaak van de raad van bestuur van de firma Ecorem. Ik zal daar straks dieper op ingaan.

Uw interpellatie komt op het moment dat we een analyse hebben gemaakt over de werking van Aquafin, over wat er verkeerd loopt en over wat er moet veranderen in de toekomst. We hebben daartoe een stappenplan opgesteld.

Mijnheer Denys, ik kan u verzekeren dat wat we aan het doen zijn, ontzettend veel beroering wekt, zowel binnen Aquafin als binnen de administratie. Momenteel zijn er zeer veel mensen die mij naar de hel wensen, maar daar lig ik natuurlijk niet van wakker. Tegelijk ondervind ik natuurlijk ook overal enorme tegenkanting over de manier waarop we dit dossier willen aanpakken. We moeten daar echter mee verder.

Ik ben dan ook zeer blij met wat er hier in het parlement gebeurt. Daaruit blijkt immers dat ik de steun van het parlement heb om die fundamentele veranderingen die we willen doorvoeren, tot een goed einde te brengen. Ik ben daar natuurlijk zeer bescheiden en voorzichtig in. Ik ga nu niet met stellige zekerheid beweren dat we in onze opzet zullen slagen, maar ik kan u wel verzekeren dat we alles zullen doen wat mogelijk is om het te doen slagen.

Hoe dan ook, we hebben daar dus inderdaad een bijzonder gevolmachtigde. Ik kan u letterlijk voorlezen wat er in de wet staat over de opdracht van die bijzonder gevolmachtigde, maar ik vermoed dat u dat zelf ook wel zult weten. Het gaat over de controle op de aanbesteding, de controle op de boekhouding, enzovoort. Die man doet dat dus ook : hij heeft die bepaalde functie.

Mijns inziens was het ook de wens van het Vlaams Parlement dat daar een vertrouwenspersoon van de Vlaamse regering zit, die als fulltime job heeft erop toe te zien dat alles bij Aquafin goed verloopt. Die persoon heeft daar de functie van be-

diende en wordt betaald door de Vlaamse overheid om ervoor te zorgen dat alles gecontroleerd wordt.

Dat is het wettelijk vastgelegde kader. De bijzonder gevolmachtigde heeft dan ook de opdracht om die taak ten volle en goed uit te voeren. Als ik zijn verslaggeving daarover verneem, dan zegt hij ook wel dat dit goed verloopt. Voor een stuk klopt dat ook.

Ondertussen hebben we supplementaire opdrachten aan die persoon gegeven. De commissieleden weten dat. Hij heeft ook een evaluatierapport opgesteld, waaruit u trouwens geciteerd hebt. In dat rapport heeft hij een aantal duidelijke knelpunten geformuleerd over de manier waarop Aquafin werkt. Ik heb nog altijd het gevoel dat dit een vrij eerlijk rapport was, waarin hij zelf de vinger op een aantal wonden legt.

U trekt nu de conclusie dat hij verkeerd heeft gewerkt, omdat u stelt dat het slecht gaat. Mijns inziens is dit niet allemaal te wijten aan de persoon van de gevolmachtigde. Wie daar ook zou hebben gezeten, die persoon zou altijd met een aantal problemen geconfronteerd geweest zijn als gevolg van de structuur, als gevolg van de beheersovereenkomst en als gevolg van het volledige instituut dat men in het verleden gecreëerd heeft.

Het zou dus verkeerd zijn om te stellen dat de fouten die de gevolmachtigde in zijn evaluatierapport heeft aangehaald en de fouten die het Rekenhof naar voren heeft gebracht, allemaal een gevolg zijn van het feit dat de gevolmachtigde zijn job niet goed zou hebben gedaan. Zoiets beweren zou unfair zijn ten opzichte van die persoon. Mijns inziens heeft hij net zeer goed gehandeld door aan het parlement mee te delen waar de fouten zitten.

Dan is er de zaak van de consensuscommissie : die groep van mensen die over de projecten hun mening moeten formuleren en die moeten proberen tot een consensus te komen en een advies of een fiat te geven voor bepaalde projecten. Dat loopt niet goed. We hebben dat trouwens al in deze commissie aangehaald. Het gaat dan over de VMM, Aminal, Aquafin en onze gevolmachtigde. Die zitten daar samen en discussiëren over de diverse aspecten, om dan uiteindelijk meestal in een consensus tot een besluit te komen. Het zijn echter ellengange discussies. Mijn vroegere kabinetschef gebruikte zelfs de term 'cenakel'. Ik aanvaard dus inderdaad wel dat het daar niet goed verloopt. Ik kan me ook voorstellen dat bijvoorbeeld onze eigen administratie – zijnde Aminal en de VMM – daar soms zeer gefrustreerd achtergebleven is.

Dua

De oorzaak van die problemen ligt in het feit dat de bevoegdheden momenteel onvoldoende afgebakend zijn. Ik blijf erbij : dit is een van de grootste knelpunten in het waterzuiveringsbeleid. Het is onvoldoende duidelijk wat de taak is van Aquafin en wat de taak is van de administratie. Normalerweise was de administratie bevoegd voor de planning. In de praktijk bleek dat Aquafin de planning opmaakte, maar dat de VMM dat moest consacreran in de consensuscommissie. Daarna was geen enkel verhaal meer mogelijk naar Aquafin omdat uiteindelijk de administratie verantwoordelijk was voor de planning.

Ik denk dat we voor dit probleem een oplossing kunnen vinden door die beheersovereenkomst anders op te vatten. De commissievoorzitter heeft dat gisteren in de plenaire vergadering trouwens heel goed geformuleerd. We kunnen aan Aquafin een grotere verantwoordelijkheid geven. Tegelijk moet Aquafin echter ook de gevolgen dragen als blijkt dat het resultaat minder goed is. Zolang onze eigen administratie zoegezegd de planning opmaakt, kunnen we Aquafin niet sanctioneren als het resultaat niet goed is. De basis van het probleem ligt immers in de planning. Daarom moeten we uit die schizofrene situatie geraken. Ik denk dat we zeker op de goede weg zijn.

Wat het overige betreft, ben ik toch wel enigszins verbaasd over uw interpretatie van wat er in die brief staat. Ik heb die brief zelf ondertekend. Ik draag daar dus de volle verantwoordelijkheid voor. Misschien heb ik nogal onachtzaam een bepaalde formulering overgenomen, maar ik kan u verzekeren dat bij ons de absolute ingesteldheid is dat de wet van de overheidsopdrachten door Aquafin moet worden toegepast.

Mijnheer Wille, ik wil daar gerust nauwlettender op toezien. Ik vraag ook dat men mij onmiddellijk op de hoogte brengt zodra men op een of andere manier zou merken dat dit niet zo gebeurt. Ik heb zeer recentelijk daarover nog een gesprek gehad met mijn medewerkers.

Wat ik wel vaststel, is dat de mensen van Aquafin soms te ver gaan in het vastleggen van concepten. Ze willen een waterzuivering installeren en zij zeggen vooraf zeer strikt op welke manier dit moet gebeuren. Misschien is dit de ingenieursmentaliteit. Doordat ze dit zo strikt formuleren, worden een aantal actoren op het terrein, die zeer goed zouden kunnen inspelen op een dergelijke offerte, reeds bij voorbaat uitgesloten. Dit is dus een gevolg van die

strikte regels. Ik denk dat daar een groot probleem zit. *(Opmerking van de heer Paul Wille)*

Mijnheer Wille, dat is dan uw interpretatie.

Wij hebben ons nu reeds voorgenomen om ook over dit probleem eens grondig met Aquafin van gedachten te wisselen. Ik denk dat degene die nu aan het hoofd van Aquafin staat, bereid is om daar op een objectieve manier aan mee te werken.

We hebben hier ook reeds gediscussieerd over de studie bureaus die in aanmerking komen. Blijkbaar doen er veel geruchten de ronde die niet kloppen. Het kan natuurlijk ook zijn dat er iets mis is. We moeten met Aquafin eens eerlijk nagaan wat er juist is en wat niet. Eventueel moeten we zelfs breken met een aantal regels uit het verleden. Daar zal ik me voor engageren.

Wat de verwevenheid en de belangenvermenging betreft, ik wist niet dat de heer Beels lid is van de raad van bestuur van Ecorem. Ik zal hem daarover aanspreken. Ik vind het niet goed dat mensen in een dergelijke positie ook nog eens in een raad van bestuur zitten. Ik heb aan verschillende topambtenaren laten weten dat ze beter uit een aantal raden van bestuur zouden stappen. Die hebben dat over het algemeen ook zeer consequent gedaan. Een aantal topambtenaren waren iets trager, maar zullen nu toch ook hun lidmaatschap opzeggen. Als we onszelf als politici gedragscodes opleggen, dan mogen we dat ook doen bij mensen die in cruciale functies zitten en bij mensen die namens de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een controlefunctie hebben. Ik zal aan de heer Beels zo snel mogelijk vragen of hij de situatie deontologisch verantwoord vindt. Ik zal hem eventueel ook vragen zich uit die raad van bestuur terug te trekken. Ik moet dat uiteraard eerst met hem bespreken.

De kwestie van de raad van bestuur stond niet in het interpellatieverzoek en ik heb me daar dus ook niet op voorhand over geïnformeerd. In de wandelingen had ik er al wel iets van opgevangen, maar ik wist niet dat u die vraag vandaag zou stellen. Ik zal de situatie zo snel mogelijk beoordelen, met en zonder de heer Beels.

Mijnheer Denys, wij bevinden ons in een overgangsfase. Er is een veranderingsproces aan de gang dat moeilijk verloopt. Ik ben ervan overtuigd dat het in de toekomst heel wat vlotter zal gaan. Ik vind het echter wel belangrijk dat wij iemand hebben die die controlefunctie voor ons uitoefent. Dat is nodig. Ik heb de interpellatie ook niet begrepen als een vraag om daar niemand meer te hebben na-

Dua

mens de Vlaamse overheid. Als de resultaatsverbintenis er komt, zal onze administratie een uiterst belangrijke rol krijgen bij het meten van de resultaten. De VMM zal dan moeten nagaan welke resultaten Aquafin heeft bereikt. Dat zal een van de kerntaken van de VMM worden. De kostenvergoeding zal worden bepaald op basis van die resultaten. De rol van de VMM zal dus veel uitgesprokener en crucialer worden dan nu het geval is. Nu zit de VMM in een heel dubbelzinnige rol die voor interne problemen en frustraties zorgt.

De rol van de administratie zal in de toekomst dus groter worden. Wij moeten eens bepalen hoe wij de grote controlefunctie intern kunnen organiseren. Moeten we werken met een regeringscommissaris of met een gevolmachtigde? Ik sta open voor allerlei suggesties. Ik denk wel dat het belangrijk is dat we binnen die structuur toch een vertegenwoordiger hebben die ziet wat er gebeurt en ons eventueel zaken signaleert. De nieuwe regeringscommissaris van de VMH heeft de controlefunctie ondertussen al uitgeoefend en bewezen dat ze nodig is door beroep aan te tekenen tegen bepaalde beslissingen, zodat de maatschappijen niet zomaar hun zin doen. De overheid moet kunnen optreden als blijkt dat er verkeerd met overheidsgeld wordt omgegaan. Ik zal dan ook nagaan wat er in verband met de firma ABO al is gebeurd.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik dank de minister voor haar antwoord, maar ik ben een beetje verbaasd over het begin ervan. De minister suggereert dat mijn interpellatie een voorbeeld is van de tegenkanting tegen de hervormingen die we doorvoeren. De interpellatie is daar echter geen voorbeeld van, want ik ben het volledig eens met de aanbevelingen in de resolutie. Ik ben dus ook akkoord met hervormingen in verband met de resultaatsverbintenis. Ik heb in vroegere interpellaties altijd gepleit voor resultaatsverbintenissen. Mijn interpellatie is bedoeld om iets te bereiken.

De interpellatie is het resultaat van drie maanden mollenwerk op alle niveaus. Ik heb contacten gehad met het Rekenhof en met de administratie. Bij de administratie was men echter zeer terughoudend met informatie. Ik heb alles samengelegd om tot mijn verhaal te komen.

Ik heb de minister ook niet horen weerleggen wat ik zei. De samenwerking tussen de bijzonder gevolmachtigde en de administratie is slecht. De minis-

ter heeft dat zelf erkend. Ik vraag mij af wie daar verantwoordelijk voor is. Ik wil hier ook geen proces maken van iemand. Ik baseer mij gewoon op de feiten zoals ik ze ken.

Ik vind dat er een bijzonder gevolmachtigde moet zijn. Als die gevolmachtigde echter in 1993 of 1994 is aangesteld en het parlement moet inlichten, kan het dan dat we die inlichtingen pas in 2001 krijgen? Sinds 1994 zijn er zeven jaren verstreken. Dat is dan toch een slecht resultaat. De minister beaamt dat er veel spanningen zijn tussen de gevolmachtigde en de administratie. Het is zijn taak om goed samen te werken. Een van de redenen voor de slechte samenwerking was het ontbreken van een toetsingskader voor het begrip 'redelijkheid van kosten'.

De gevolmachtigde zegt dat hij autonoom handelt en enkel verantwoordelijkheid hoeft af te leggen aan de betrokken minister. Als hij alles zo in het vage laat, is het toch logisch dat daar reactie op komt. U reageert hier echter niet op. U antwoordt niet dat dit inderdaad verkeerd is. U zegt niets over de fundamentele kritiek die ik heb op zijn werking tot dusver en over de feiten die vastgesteld worden.

U zegt wel dat belangenvermenging ontoelaatbaar is, en dat u hem hiernaar zult vragen. Een ander antwoord zou ik ontoelaatbaar hebben gevonden. Het staat vast dat er belangenvermenging was en ik kan dat ook aantonen. In het Belgisch Staatsblad van 12 juli 2001 verscheen het volgende: 'De firma Ecorem is een NV in de Wayenborgstraat 21 in Mechelen. De heer Bruno Beels is vanaf 3 mei 2001 voor een periode van zes jaar aangesteld als bestuurder, naast de heer Frank De Palmenaer en de heer Walter Mondt.' De NV Ecorem is een dochter van ABO, daarover bestaat geen discussie. Mijn vraag is wat u hiervan vindt, en wat u hieraan zult doen.

U zegt dat u de indruk hebt dat hij zijn job goed doet. Ik geef u echter een aantal feiten, die u niet weerlegt. Ik zeg niet dat de intenties van de betrokken persoon slecht zijn en wil hem ook niet wraken. Ik vind wel dat we ons in een onduidelijke positie bevinden, en wens daarom duidelijke antwoorden te krijgen.

Ik heb hier drie maanden aan gewerkt en ben dus niet over een nacht ijs gegaan. Ik wil mijn job als parlementslid goed doen. Van de regering verwacht ik dan ook wel een degelijk onderbouwd antwoord. Ik herhaal dat het niet mijn bedoeling is om iemand te schaden. Het is ook niet mijn bedoeling

Denys

om uw hervorming tegen te houden, mevrouw de minister, want ik ben er een groot voorstander van. Over de details kunnen we misschien discussiëren, maar ik sta zeker achter de resultaatsverbintenis. Ik wil dan ook duidelijke gegevens over hoe u in deze zaak zult optreden. De gebreken die werden vastgesteld in verband met de vervulling van zijn rol moeten worden aangepakt.

De voorzitter : De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : De discussie van vandaag versterkt mij in mijn mening over de betwistbaarheid van de regeringsbeslissing van 24 juli 2001. Aquafin stelt duidelijk daden van koophandel, en wordt nu ondergebracht bij een holding, namelijk de VPM, die onder meer zal worden bestuurd door vertegenwoordigers van de kabinetten, meer bepaald de kabinetschefs. Dit zal zeker geen verbetering brengen in de situatie. Het lijkt me waarschijnlijker dat u, mevrouw de minister, en uw collega's tweemaal in de problemen zullen komen. Zoals het er nu voorstaat, is de kabinetschef bij wijze van spreken 's morgens bestuurder van een NV en dus volgens de vennootschapswetten verplicht om daden te stellen in het bestuur van die vennootschappen. 's Middags is hij dan kabinetschef en kan hij u voorstellen om beslissingen van de holdingmaatschappij te schorsen omdat hij vindt dat ze niet door de beugel kunnen. Zo'n irreële situatie wil ik wel eens meemaken. Daarom kant ik me ook zo nadrukkelijk tegen deze regeringsbeslissing. Daarom heb ik met de heer Lachaert een voorstel van decreet opgesteld over Aquafin. Ik kan dit vandaag niet onvermeld laten, omdat de interpellatie van de heer Denys er zo nadrukkelijk op wijst dat problemen van dit type veeleer zullen toenemen dan afnemen.

De voorzitter : Voor de minister antwoordt, wil ik nog vragen hoe wij vanuit dit parlement accurater kunnen reageren op de rapporten. Hoe worden deze rapporten voorbereid ? Hoe komen ze naar dit parlement ? Gebeurt dat via de minister ?

We zouden graag korter op de bal spelen. We kunnen daar ook de commissie Begroting bij betrekken. Ook het Rekenhof kan hierbij worden betrokken om ons bij te staan in de analyse van het jaar-rapport van de gevolmachtigde.

Het gevoelige punt is de snelheid waarmee we kunnen reageren. De heer Beels heeft hier inderdaad aan deze tafel een hele uiteenzetting gehouden met een goede analyse. Mijn eerste reactie was

de vraag waarom het zo lang geduurd heeft. Waarom werd niet eerder opgetreden ? Hij maakt wel de juiste analyses, maar is er te laat mee. Hoe kan het parlement hier adequaat op reageren ?

De heer Paul Wille : Het parlement kan dat niet.

De voorzitter : Dat moet dan worden bijgestuurd.

De heer Paul Wille : We kunnen dat niet omdat men ons pas in oktober 2001 de stukken over 1999 voorlegt. Het is een illusie te denken dat we hier nog controle op zouden kunnen uitoefenen. We kunnen geen controle uitoefenen omdat we de stukken niet ontvangen. We mogen dit niet langer aanvaarden. We willen een parlementaire controle in de maanden vlak na het einde van een werkingsjaar. Dit betekent dat we in die periode ook de nodige stukken moeten ontvangen.

De voorzitter : Momenteel krijgen we twee jaar na de feiten via de Vlaamse Milieuholding een rapport van het Rekenhof. De functie van de bijzonder gevolmachtigde is echter in het leven geroepen omdat we, eventueel via de bevoegde minister, een rechtstreekse rapportering aan de voorzitter van het Vlaams Parlement willen. We willen het Rekenhof rechtstreeks bij deze rapportering betrekken en onmiddellijk een analyse laten uitvoeren. Op die manier zouden we een meer rechtstreekse greep op Aquafin krijgen. Het Vlaams Parlement wil een onmiddellijke inzage in de gang van zaken hebben. Dit betekent dat we de rapporten geen twee jaar later via de Vlaamse Milieuholding mogen ontvangen. Momenteel is in een rapportering via de Vlaamse Milieuholding voorzien. Het is steeds de bedoeling geweest om als Vlaams Parlement een rechtstreekse inzage in deze materie te krijgen.

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik zou nog op een aantal opmerkingen willen reageren. De heer Denys heeft het daarnet over de falende controle gehad. De bijzonder gevolmachtigde bevindt zich in het spanningsveld dat tussen de administratie en Aquafin is ontstaan.

Ik ben er sowieso van overtuigd dat iets niet door twee of drie instanties kan worden gecontroleerd. We moeten iemand aanduiden die voor de controle instaat. De decreetgever heeft bepaald dat de bijzonder gevolmachtigde momenteel die controlefunctie uitoefent. In de toekomst zullen we de nodige duidelijkheid moeten verschaffen. Dit heeft

Dua

niets met de goede intenties van de betrokkenen te maken. Indien drie verschillende mensen van zichzelf vinden dat ze voor de controle instaan, zal er nooit goed werk worden verricht. We moeten kiezen voor een controle door één instantie. Mijns inziens is dit een van de belangrijkste problemen die we nog moeten oplossen.

Er is daarnet ook over een toetsingskader gesproken. Dit kader is nodig. In de betrokken commissie moeten evenwel met mensen van twee verschillende administraties overleggen. Die administratieve diensten hadden in het verleden trouwens zelf al een toetsingskader kunnen opstellen. Dit toont eens te meer aan dat de controle niet door drie verschillende instanties kan worden uitgevoerd. We moeten deze taak duidelijk aan één persoon of instantie toewijzen. In de toekomst zullen we nog onderzoeken of de administratie of de bijzonder geïmmandateerde die opdracht zal krijgen. Door de huidige situatie en gezien de geplande hervorming van Aquafin zal de economische controle wellicht aan een met de bijzonder geïmmandateerde vergelijkbare persoon worden toegewezen en zal de ecologische controle door de administratie worden uitgeoefend. Ik sta evenwel open voor andere voorstellen. Indien we geen duidelijkheid kunnen creëren, zal het spanningsveld tussen Aquafin en de administratie blijven bestaan.

De heer Denys heeft daarnet ook kritische bemerkingen gemaakt bij de samenstelling van de raad van bestuur. Aangezien ik deze manier van werken ontoelaatbaar vind, zal ik dit binnenkort met de heer Beels bespreken.

De opmerkingen van de heer Denys zijn gebaseerd op de beschikbare cijfers en op de resultaten van een maandenlang mollenwerk. Hij is tot de conclusie gekomen dat de bijzonder geïmmandateerde zijn werk niet goed heeft gedaan en vraagt me nu wat ik hieraan zal doen. De vraag is natuurlijk of de bijzonder geïmmandateerde zijn werk goed doet. Indien hij zijn werk niet goed doet, moet hij worden ontslagen. Indien hij zijn werk wel goed doet, mag hij die functie behouden. Dit is steeds mijn houding ten aanzien van dergelijke personen geweest. Ik voel me evenwel niet geroepen om de bijzonder geïmmandateerde op een of andere manier te bestraffen voor zaken die in het verleden zijn gebeurd. Aangezien ik niet weet welke rol mijn voorganger in het functioneren van de bijzonder geïmmandateerde heeft gespeeld, wil ik hier geen oordeel over vellen. Misschien is mijn voorganger tot de

conclusie gekomen dat de rol die de geïmmandateerde speelde volledig in zijn beleid paste.

Momenteel werken we op een heel andere manier dan vroeger. In het kader van de hervorming van Aquafin hebben we een aantal zware deelopdrachten gegeven, onder meer aan de bijzonder geïmmandateerde. De heer Beels is persoonlijk verantwoordelijk voor de uitvoering van die opdrachten. Indien blijkt dat hij ze niet goed uitvoert, zullen we onze conclusies moeten trekken. De heer Beels vervult momenteel een cruciale rol in de doelstellingen die we ons hebben gesteld. Het lijkt me deontologisch evenwel niet verantwoord om hem te sanctioneren voor gebeurtenissen die onder mijn voorganger hebben plaatsgevonden.

De heer Wille heeft het daarnet over de samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse Participatiemaatschappij gehad. Ik kan iedereen verzekeren dat ik hiermee niet tevreden ben. We hebben hierover trouwens al herhaaldelijk gediscussieerd. Ik wil hier evenwel benadrukken dat de bevoegde minister de huidige samenstelling nadrukkelijk heeft geëist. Dit betekent dat we voor een verscheurende keuze stonden. We konden weer eens, als witte raven in het politieke landschap, voor het benoemen van onafhankelijke deskundigen pleiten of we konden doen wat al de anderen doen. Ik heb de overige leden van de Vlaamse regering evenwel duidelijk laten weten dat de periode van naïviteit definitief voorbij is. Door de gebeurtenissen in het verleden kan ik erin komen dat de bevoegde minister op korte termijn voor deze oplossing heeft gekozen. Op een bepaald ogenblik zullen we evenwel moeten beslissen om professionele mensen in deze raad van bestuur te benoemen, zodat de Vlaamse Participatiemaatschappij de kans krijgt om goed te functioneren.

Hetzelfde debat ontspint zich momenteel met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse Milieuholding. Indien we de Vlaamse Milieuholding op termijn grotendeels willen opdoeken, moeten we ervoor zorgen dat de raad van bestuur niet uit politici maar uit experts bestaat. Deze experts moeten de kans krijgen om de zaken op een professionele wijze aan te pakken. De samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse Milieuholding is bijna voltooid en ik zal er persoonlijk over waken dat de raad van bestuur uit deskundige mensen zal bestaan. Zolang ze hun werk goed doen en over de nodige deskundigheid beschikken, heb ik geen problemen met personen die op een of andere manier aan een partij zijn verbonden. Ik zal erover waken dat de samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse Milieu-

Dua

holding op een degelijke manier gebeurt. Ik heb hier al eens gezegd dat het erop lijkt dat de enige privatisering uiteindelijk onder een groene minister zal plaatsvinden.

De heer Paul Wille : Waren die huidige bestuurders van de VMH dan al die jaren geen experts ? Ze hebben er iets schitterends van gemaakt.

Ik denk dat die expertise aanwezig is.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlast in Itterbeek

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlast in Itterbeek.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is niet de eerste maal dat ik dit dossier aankaart. Recent zijn er problemen gerezen in dit gebied grenzend aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ingewijden delen me mee dat die te wijten zijn aan een gebrek aan onderhoud van de waterwegen, de Pedebeek en voorheen ook de Vogelzangbeek. Wat is het beleid terzake ? Zal er opgetreden worden ? Telkens rijst er ook een probleem in het hoofdstedelijk gewest. Mevrouw de minister, denk aan de mensen daar en doe iets. Het is immers echt nodig. Op den duur weet ik niet meer welk argument ik nog moet gebruiken om mensen uit Vlaanderen te overtuigen

om hiermee rekening te houden. Het zou me plezierigen mocht de Pedebeek daar een normaal onderhoud kennen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vandenbossche, ik zal proberen uw vraag te beantwoorden. U hebt dezelfde vraag gesteld in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. Ook in het Vlaams Parlement hebt u deze zaak al aangekaart. Ondertussen hebben we het antwoord op uw vraag in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad kunnen inzien, in het Bulletin. Men heeft u daar gezegd dat u deze vraag moest richten aan het Vlaams Gewest, waar de Itterbeek zich bevindt. Het spijt me, maar dit antwoord is fout : de Pedebeek is een onbevaarbare waterloop van tweede categorie, die wordt beheerd door de provincie Vlaams-Brabant. Het beheer valt dus volledig onder de bevoegdheid van de provincie en dus buiten de mijne.

Bij mijn diensten heb ik toch eens nagevraagd hoe het zit met het probleem van de Pedebeek. Ik wil daar toch een en ander over kwijt, temeer daar ons gewest hier toch wel een invloed op zal kunnen uitoefenen. Er is inderdaad sprake van wateroverlast. Zoals zo vaak in Vlaanderen heeft dat vooral te maken met de inplantingsplaats van bepaalde huizen. Het moet me toch van het hart dat in de Pedebeekvallei, in het centrum van Sint-Gertrudis-Pede, vlakbij de historische watermolen, in 2000 nog twee nieuwe woningen werden gebouwd, op nog geen 20 meter van de beek. Als men weet dat de woningen regelmatig last hebben van wateroverlast, dan zou men daar beter geen nieuwe woningen zetten. De betrokken overheden zouden beter moeten nadenken voor ze beslissingen nemen. Dit is immers om problemen vragen.

We stellen echter anderzijds ook vast dat er in de loop van de voorbije jaren een zeer sterke debietverhoging is geweest. Dat heeft onder meer te maken met de uitbreiding van de verharde oppervlakte in dit stroomgebied. Ook dat is niet uniek in Vlaanderen. In de laatste jaren zien we dat de neerslag ons vaak parten speelt. Er is een toenemend aantal gevallen van wateroverlast in Vlaanderen. Die toename heeft niet alleen te maken met de slechte situatie ter plaatse, maar dus ook met de neerslag.

Op uw vorige vraag antwoordde ik dat er in drie projecten voorzien is in het bovengemeentelijk investeringsprogramma voor de aanleg van collectoren door Aquafin. Daardoor wordt een deel van het water van daken en verharde oppervlakten af-

Dua

gevoerd via de collectoren. Normaliter dienen die daar niet voor, maar we bevinden ons in een overgangsfase, waarin we daarmee rekening moeten houden. Dit zal wellicht tot gevolg hebben dat het overstromingsgevaar enigszins zal afnemen. Dit zal gepaard gaan met het voorzien in overstorten, die er bij hevige neerslag voor zorgen dat het water weg kan en dus toch een soort bescherming bieden. De provincie Vlaams-Brabant eist bij de inplanting van dergelijke overstorten van tweede categorie bijkomende garanties op het vlak van buffering. Eenmaal het dossier zijn loop kent, zal de provincie, vermoed ik, eisen dat een in werking treden van het overstort geen aanleiding geeft tot overstromingen en dat er dus een buffersysteem in de omgeving moet zijn.

Ten slotte wil ik u ook meedelen dat de Vlaamse regering enkele maanden geleden het Brueghel-project heeft goedgekeurd. U bent afkomstig uit die streek, dus u zult dat project wel kennen. We zullen dit nog voor het einde van dit jaar definitief goedkeuren. Er is voorzien in een heel stappenplan op het vlak van de verwerving. Dat behelst grote delen van de Pedebeekvallei. Men meldt me dat de hoofdreden hiervoor is dat Pieter Brueghel de Oude deze omgeving regelmatig schilderde. Daardoor staat het model voor het behoud van een kwaliteitsvolle groene rand rond Brussel. We gaan daar zeker aankopen verrichten. Het is de bedoeling dat onze afdelingen deze vallei zullen herinrichten, zodat de historische waarde ervan beter tot uiting komt. Daarbij zal zeker rekening worden gehouden met de ecologische inrichting van de vallei en de Pedebeek. Er zullen allerlei maatregelen worden genomen om het overstromingsgevaar te doen afnemen, onder meer door te voorzien in bufferbekkens. Het stappenplan zal weldra worden voorgelegd aan de regering. Tussen nu en 2004 gaan we daar zeer belangrijke aankopen doen. De eerste aankopen – en dus de eerste inrichting – zullen op vrij korte termijn gebeuren, maar voor de rest behoort dit tot de bevoegdheid van de provincie. U maakt wel geen deel uit van de provincieraad, maar de vraag zal daar nog eens moeten worden gesteld.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Ik zal me dus richten tot de provincieraadsleden die deze materie kennen. Ik hoop dat ook zij me niet naar nog een ander niveau doorsturen. Eigenlijk schiet er maar één meer over, namelijk het lokale bestuur.

Ik heb de indruk dat u wat twijfelt over de Breughelroute. Ik nodig u daarom graag uit eens te komen fietsen in dit prachtige landschap. Dit zal u in de gelegenheid stellen een van de mooiste gebieden van het land te ontdekken. Pieter Breughel schilderde Sint-Anna-Peede en Neerpede in Anderlecht. Daartussen ligt de prachtige route via de Pedebeek. Het loont echt de moeite die route eens af te leggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de herziening van Vlarea inzake kunststofverpakkingen voor drukwerk

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Wille tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de herziening van Vlarea inzake kunststofverpakkingen voor drukwerk.

De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, reeds enige jaren is het verpakken van drukwerk in plasticverpakking het voorwerp van discussie.

In het voorstel dat de minister zou voorbereiden tot herziening van het Vlarea zouden de uitgevers verplicht worden een MBO of een afvalpreventie en -beheersplan af te sluiten met een toezegging om uiterlijk tegen 1 januari 2003 geen kunststofverpakkingen voor drukwerk meer te gebruiken. Vlaanderen zou blijkbaar de enige regio in de hele wereld zijn die een dergelijk verbod invoert. Daardoor zouden we dus een unicum zijn.

Daarenboven zou dit verbod in conflict komen met de bevoegdheid van de federale overheid. In het kader van de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen bereidt de federale overheid een koninklijk besluit inzake papier voor dat bepalingen bevat betreffende de kunststofverpakkingen voor drukwerk. Tevens zou dit verbod in strijd zijn met de Europese richtlijn 94/62/EG betreffende de verpakkingen en verpakkingsafval. Het zou dus moeten worden genotificeerd aan de Europese Commissie, met aanzienlijke vertragingen voor de invoering van de herziening van het Vlarea tot gevolg.

Wille

Houdt de herziening van het Vlarea inderdaad een verbod in op het gebruik van kunststofverpakkingen voor drukwerk, en waarom? Werd er een vergelijkend onderzoek uitgevoerd naar de milieu-impact van dergelijke verpakkingen? Zo ja, wat was hiervan het resultaat? Zo nee, plant u een dergelijk onderzoek? Waarom denkt men eraan om dit te verbieden?

Kunt u uitsluitsel geven over een eventueel conflict tussen het herziene Vlarea en het ontwerp van koninklijk besluit enerzijds en de betrokken Europese richtlijn anderzijds? Voorziet de minister een conflictsituatie met de Europese regelgeving en welke stappen zullen worden ondernomen om dit te vermijden?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, los van uw plannen om het Vlarea inzake kunststofverpakkingen voor drukwerk aan te passen en de al dan niet wettelijkheid daarvan, wens ik enkele bedenkingen te formuleren over de al dan niet noodzakelijkheid van een nieuwe richtlijn of wetgeving dienaangaande.

Ik maak me persoonlijk veel zorgen over het drukwerk dat in kunststofverpakking wordt aangeboden. Dit veroorzaakt immers heel wat problemen bij de verwerking van het selectief ingezamelde papier. Deze verpakking betekent immers extra werk voor een correct sorterende inzamelaar. Bovendien verhoogt het de persoonlijke restafvalberg. Toch zou mijns inziens de nadruk moeten liggen op een positieve ingesteldheid. Daarom pleit ik ervoor de verantwoordelijke uitgevers van dergelijk drukwerken persoonlijk aan te schrijven. Ook ik heb vandaag een heleboel van dergelijke verpakkingen meegebracht, maar stel vast dat de heer Wille mij voor is met zijn vraag. Ik heb me ook geërgerd aan de overheids- en andere instellingen die dergelijke verpakkingen verspreiden. Als ik dat dan vergelijk met de publicaties van de MINA-raad waar enkel gebruik wordt gemaakt van een gemakkelijk te verwijderen wikkel, dan zult u beamen dat het ook anders kan.

Ik ben uiteraard benieuwd naar de uitslag van de studie.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : In het ecotaksakkoord is een passage opgenomen met betrekking tot de kunststofverpakkingen. Dit is een federale bevoegdheid, wat echter niet uitsluit dat daarover coördinerend overleg plaatsvindt met het Vlaamse niveau, meer bepaald in het kader van het Vlarea.

Het is inderdaad juist dat die verpakkingen een probleem ten gronde vormen, met name bij de eindverwerking. Het verbranden van al die plastics zal de kwaliteit van de emissies zeker niet ten goede komen. Ik heb thuis zelfs een aparte vuilbak staan waar al die kunststofverpakkingen in terecht komen. Deze vertegenwoordigen een enorm volume.

Mijnheer Wille, Vlaanderen vormt misschien niet alleen een unicum, maar is in die zin ook een voorloper op Europees niveau. Dat zou ons sieren.

Ik steun daarom ten volle de minister die probeert op dit vlak een en ander op gang te brengen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, we onderhandelen momenteel met de uitgevers van de geschreven pers en reclaimedrukwerk. Dat is trouwens in uitvoering van een resolutie die door het parlement is goedgekeurd. We willen een nieuwe MBO. Een van de doelstellingen waarover wordt onderhandeld, is het streven om het gebruik van kunststof voor het verzenden van drukwerken te elimineren.

De reden hiervoor is dat de plastic blisters niet steeds worden verwijderd van het drukwerk en zo bij het papierafval terechtkomen. Dit heeft als gevolg dat de papierafvalverwerkende bedrijven te maken krijgen met een toenemend recyclageresidu. Om dit tegen te gaan moeten we streven naar een oplossing bij de bron, met name het voorkomen van het gebruik van kunststofverpakkingen. Bovendien verstoort een teveel aan vreemde materialen ook het papierrecyclageproces. Er is daarover geen diepgaand onderzoek gebeurd. Iedereen kan berekenen wat de milieu-impact is van die verpakkingen.

Momenteel wordt er gewerkt aan de herziening van Vlarea. In het huidige ontwerp wordt er gesproken over het leveren van inspanningen die ervoor moeten zorgen dat het gebruik van de blisters wordt voorkomen. Dat is ons inziens geen productnorm, maar een norm naar gebruik van goederen. De Raad van State zal uitdrukkelijk worden ge-

Dua

vraagt om omtrent deze bepalingen te oordelen over mogelijke bevoegdheidsoverschrijding.

De federale overheid werkt momenteel aan een wetgeving om inderdaad via productnormering tot een algemeen verbod te komen. Het is echter af te wachten wat dat zal opleveren.

Er is geen conflict tussen het ontwerp van wijziging van Vlarea en de EG-richtlijn van 1994. Wel dient een ontwerp van regelgeving die betrekking heeft op deze richtlijn, genotificeerd te worden aan de Europese Commissie voor onderzoek.

We willen ingaan tegen de enorme verspilling van grondstoffen. Dat past volledig in een afvalvoorkomingsbeleid. We zullen zien hoe de onderhandelingsmet de sector aflopen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de milieuvergunningsplicht voor zeehavengebieden en havens

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Malcorps tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de milieuvergunningsplicht voor zeehavengebieden en havens.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, dit is nogal een technische vraag, maar zeker niet onbelangrijk. Door het besluit van de Vlaamse regering van 12 januari 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning – beter gekend als Vlarem I – werd de rubriek zeehavengebieden met twee categorieën van doorvoeropslagplaatsen onder rubriek 48.1 uitgebreid. Enerzijds de rubriek 48.2 ‘Zeehandelshavens en pieren’, nader omschreven als ‘zeehandelshavens, met het land verbonden en buiten havens gelegen pieren voor lossen en laden – met uitzondering van pieren voor veerboten – die schepen van meer dan 1.350 ton kunnen ontvangen’ en anderzijds de rubriek 48.3 ‘Havens en haveninstallaties’, nader omschreven als ‘havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens voor ten eerste schepen van 1.000 tot 1.350 ton en ten tweede voor de binnenscheepvaart voor schepen van meer dan 1.350 ton’.

Net als voor de nieuwe rubriek luchthavens werd in een verkorte procedure voorzien voor bestaande installaties om zich in regel te stellen met de nieuw ingevoerde vergunningsplicht van mei 1999 tot januari 2001. De luchthavens maakten hier gebruik van. De havens en zeehavens blijkbaar niet.

Wat is de stand van zaken van de milieuvergunningen in deze sector van zeehavengebieden en havens ? Welke initiatieven werden genomen door welke vergunningsplichtigen ? Welke aanbevelingen of aanmaningen werden gedaan door de minister of de administratie ? Op welke wijze en binnen welke termijn dient de sector zich in regel te stellen ? Welke procedure geldt voor de exploitatie van nieuwe installaties die onder de bepalingen in rubriek 48 vallen ?

Krachtens de wet van 9 juni 1999 houdende instemming met het Espoo-verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband, vallen ook ‘zeehandelshavens alsmede waterwegen en havens voor de binnenvaart, bevaarbaar voor schepen van meer dan 1350 ton’ onder de bedoelde activiteiten. Wat zijn daarvan de gevolgen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, deze problematiek is nogal onverwacht opgedoken naar aanleiding van een ander dossier. Het klopt dat de havens vergunningsplichtig zijn.

Deze wijziging vloeide voort uit de EG-richtlijn 97/11 tot wijziging van de EG-richtlijn van 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Zo stemt de formulering van de ingevoegde Vlarem-indelingsrubriek 48.2 tekstueel volledig overeen met de omschrijving in bedoelde EG-richtlijn. Voormelde wijziging van de Vlarem-indelingslijst werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 maart 1999 en trad in voege per 1 mei 1999. De termijn voor indiening van een milieuvergunningsaanvraag overeenkomstig de vereenvoudigde procedure liep van 1 mei tot 1 november 1999. Volgens de beschikbare informatie is er tot dusver nog geen milieuvergunningsaanvraag ingediend door de exploitanten van de bestaande zeehandelshavens.

Dua

Met betrekking tot de nieuwe milieuvergunningsplicht zijn er – vooral in de periode van 1999 tot begin 2000 – contacten geweest tussen de afdeling Milieuvergunningen en de zeehavenbedrijven. Er zijn dus wel voorbereidende gesprekken geweest. Conform het Vlarem is de exploitatie van bedoelde zeehavens sedert 1 mei 1999 milieuvergunningsplichtig en moest er voor de bestaande uiterlijk op 31 oktober 1999 een vergunningsaanvraag zijn ingediend. Tevens kan ik u melden dat tot op heden door de afdeling Milieu-inspectie nog geen processen-verbaal werden opgesteld wegens overtredingen van de Vlarem-wetgeving inzake de gewijzigde indelingsrubrieken voor zeehavens.

Voor de nieuwe, alsook voor de bestaande zeehandelhavens waarvoor vóór 1 november 1999 geen milieuvergunningsaanvraag is ingediend, geldt de gewone Vlarem-procedure. Men heeft dus eigenlijk toch wel de kans laten liggen. Aangezien het hier gaat om een MER-plichtig project, moet bij de vergunningsaanvraag het vereiste MER worden gevoegd.

De Vlarem-procedure voorziet in een inspraakmogelijkheid voor de grensoverschrijdende belanghebbenden. Met name schrijft artikel 19 bis van titel I van het Vlarem voor dat wanneer een project negatieve en significante effecten op het milieu van een buurland zou kunnen hebben, de bevoegde vergunningverlenende overheid – in casu de bestendige deputatie – een exemplaar van de milieuvergunningsaanvraag met inbegrip van de bijlagen moet bezorgen aan de bevoegde autoriteit van het betrokken buurland.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mevrouw de minister, u bevestigt dus wat ik al vermoedde. De vraag is nu wat er zal gebeuren om dat probleem te verhelpen. Al onze zeehavens zijn vergunningsplichtig, maar geen enkele haven heeft een vergunning. Dit kan zo toch niet blijven duren ? Zult u rond de tafel zitten om op korte termijn een oplossing te vinden ? Stel dat de Milieu-inspectie of andere instanties daar actie tegen ondernemen, dan kan dat echt wel bijzonder zware gevolgen hebben. Hoe zult u dit dus aanpakken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Malcorps, het probleem is bekend. Ik zal de afdeling Milieuvergunningen de opdracht geven om contact op te nemen

met de havens. Het is natuurlijk de bestendige deputatie die als eerste moet optreden in dergelijke dossiers. In ieder geval moeten we nu rond de tafel gaan zitten om dit probleem op relatief korte termijn op te lossen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kleischietstanden in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kleischietstanden in Vlaanderen.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de kleischiet sport is een van de talrijke populaire sporttakken in Vlaanderen. Het is bovendien ook een Olympische discipline. In het verleden zijn een aantal Vlamingen succesvol geweest in deze discipline, en er zijn ook nu nog altijd mensen die deze sport op een zeer hoog niveau beoefenen. Vlaanderen telt ongeveer 2.000 schutters die lid zijn van de verschillende federaties voor kleischieten. Dit aantal wordt vaak nog occasioneel aangevuld door schutters die in het bezit zijn van een jachtverlof en op een schietstand komen oefenen als voorbereiding op het jachtseizoen.

In de voorbije jaren werden echter talrijke schietstanden, waaronder ook enkele in West-Vlaanderen, verplicht hun activiteiten stop te zetten omdat hun exploitatievergunning werd ingetrokken. Dit betekent dat veel schutters van de federatie voor kleischieten, maar ook de occasionele schutters, hun sportactiviteiten momenteel op een minder legale manier ontplooiën dan eigenlijk de bedoeling is. Het is belangrijk dat we samen naar een oplossing zoeken, waarbij elk onderdeel van dit probleem – en zeker ook het milieuaspect – op een correcte wijze wordt behandeld. Er kan en moet een degelijke oplossing komen. We moeten onze verantwoordelijkheid opnemen.

Het probleem van de schietstand in Pittem is illustratief voor de algemene problematiek en is ook kenschetsend voor de sfeer die momenteel rond

Maes

het kleischieten hangt. De schietstand in Pittem werd gesloten wegens klachten van geluidsoverlast. Deze beslissing werd in 1987 genomen door de bestendige deputatie van West-Vlaanderen en in beroep bevestigd door de gemeenschapsminister. De betrokkenen gingen echter hun gelijk halen bij de Raad van State. Die vernietigde op 25 juni 1998 het voornoemde besluit van de gemeenschapsminister. Die vernietiging betekende dat de minister opnieuw een beslissing diende te nemen inzake het beroep dat destijds door de eigenaar werd aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie.

Het is merkwaardig dat de minister hier tot op heden nog niet op heeft gereageerd. Eigenlijk zou die desbetreffende minister daarvoor een gele of zelfs een rode kaart moeten krijgen. Na drie jaar is er immers nog steeds geen vooruitgang in dit dossier. Er is nog steeds geen nieuwe beslissing genomen. Een dergelijke houding is niet in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur. Het verhoogt de bekende zuurtegraad in de samenleving, met alle gevolgen van dien. De beslissing die destijds werd genomen door de bestendige deputatie, is vandaag dus eigenlijk nog altijd van kracht. Bijgevolg is er op dit moment nog steeds geen oplossing.

Mevrouw de minister, waarom hebt u met betrekking tot de schietstand in Pittem tot op heden geen nieuwe beslissing genomen na de vernietiging van het besluit door de Raad van State op 25 juni 1998 ? Wat is de huidige stand van zaken van het dossier betreffende de schietstand van Pittem ? Welke juridische procedure kan de eigenaar volgen tot rechtsherstel ?

Welke suggesties hebt u en welke initiatieven kunnen er worden genomen om een oplossing te vinden voor de huidige problemen van de kleischiet-sport ? Ik besef wel dat heel wat mensen vanuit een milieustandpunt zich daar vragen bij stellen, maar de kleischiet-sport is er nu eenmaal. Het is beter dat we suggesties en opmerkingen aanreiken, want vandaag moeten we spijtig genoeg vaststellen dat een en ander op een minder legale manier gebeurt.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Maes, het is volgens mij vrij logisch dat men bij de uitbating van kleiduifschietstanden het een en ander toetst aan het Vlarems. Er zijn im-

mers een aantal potentiële risico's. Ik denk daarbij aan geluidshinder en bodemverontreiniging door lood. Geluidshinder is vaak een reden voor protest. Een milieuvergunning kan worden verleend als alle risico's tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt. De uitgangspunten en de criteria voor het behandelen en beoordelen van milieuvergunning-aanvragen zijn voorhanden. Op basis daarvan worden beslissingen genomen. Bij de beoordeling van dergelijke dossiers speelt de ruimtelijke ordening vaak ook een rol. Dat is echter niet mijn bevoegdheid.

Ik zal het nu over de schietstand te Pittem hebben. Ik bevestig dat de ministeriële beslissing van 22 december 1987 door het arrest van de Raad van State van 25 juni 1998 werd vernietigd. Die timing is op zich al opmerkelijk, maar dat behoort tot de problematiek van de Raad van State. De ministeriële beslissing in kwestie betrof echter geen uitspraak in beroep tegen een vergunningsaanvraag. Het ging om een intrekking van de lopende ARAB-vergunning. Die vergunning werd oorspronkelijk op 30 oktober 1980 door de bestendige deputatie van West-Vlaanderen voor een termijn van 30 jaar verleend. Bij besluit van 8 januari 1987 trok dezelfde bestendige deputatie die vergunning weer in. Deze intrekking werd bevestigd bij ministerieel besluit op 22 december 1987. De Raad van State vernietigde dit ministerieel besluit. De administratie ging er terecht van uit dat ingevolge het arrest de vroegere ARAB-vergunning ging herleven. Vanuit dit standpunt deelde het afdelingshoofd ad interim van de afdeling Milieuvergunningen in zijn brief van 22 september 1998 aan de uitbater mee dat de zaak als afgehandeld werd beschouwd. De exploitant heeft dus rechtsherstel gekregen.

Over de formulering van dit antwoord, kunnen we onze bedenkingen hebben. Het is immers zeer onduidelijk, maar, zoals ook al in de brief van 22 september 1998 werd vermeld, gelden voor de uitbating van een schietstand de strengere Vlaremsvoorwaarden. De essentie van de zaak is dat de oorspronkelijke vergunning gewoon blijft gelden. Ik denk dus dat de communicatie vanuit mijn diensten misschien niet goed is verlopen. Op mijn administratie ging men er blijkbaar van uit dat de mensen weten wat de gevolgen van het afsluiten van een dossier zijn. Ik vermoed dat die veronderstelling fout was, anders zou u uw vraag niet stellen. De uitbater heeft echter een milieuvergunning.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Dat is goed nieuws voor de schietstand, maar dat verandert dus niets aan de

Maes

klachten van de omwonenden. Ik verwacht dat de minister een aantal voorstellen formuleert.

Minister Vera Dua : Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet wist dat er zoveel problemen met schietstanden zijn. Ik wil dat zeker laten onderzoeken. We hebben dezelfde ervaring met motorcrossterreinen. Die zorgen voor veel hinder en daar willen we iets aan doen. We moeten natuurlijk ook rekening houden met de mensen die de sport willen beoefenen. Via structuurplanning zullen we dus voor bepaalde locaties moeten zorgen. Als de schietstanden werkelijk zo'n groot probleem vormen, ben ik bereid de kwestie op dezelfde manier aan te pakken. Voorlopig wijst echter niets in de richting van een groot probleem.

De heer Jacky Maes : Dat er geen erkende schietstanden meer zijn, betekent niet dat er niet meer wordt geschoten. Dat heeft gevolgen voor het milieu. Wij hebben dus een probleem en we moeten daar iets aan doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de nieuwe vergunningsaanvraag voor het Stevan-stort in Lendelede

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de nieuwe vergunningsaanvraag voor het Stevan-stort in Lendelede.

Ik heb deze vraag ontvankelijk verklaard, maar wel met voorbehoud voor de laatste deelvraag. De beslissing over de vergunning ligt momenteel bij de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb geluk met mijn vraag, want op 8 oktober werd hier in de commissie door de heer Malcorps een zeer interessante interpellatie gehouden. De minister deed toen een aantal goede uitspraken. Gisteren nam het Vlaams Parlement een motie aan die volgens mij belangrijk is voor de stortplaatsen en vooral voor de belangen

en de gezondheid van de omwonenden. De heer Malcorps verwees ook naar de situatie in Lendelede en in Zonnebeke.

De Stevan-stortplaats in Lendelede vormt al twintig jaar een heet hangijzer. De evolutie van het klasse II-stort in de kleiputten van de voormalige steenbakkerij is een opeenvolging van ontginnings-, bouw- en exploitatievergunningen. Ik heb de enorme hoeveelheid dossiers inzake betwistingen gezien. Maar het betreft ook een lange geschiedenis van verzet vanwege de omwonenden, die zich in een Antistort-Comité hebben verenigd. Ik heb contact gehad met deze mensen. Ze kampen met stress en zelfs ziekten tengevolge van deze reeds twintig jaar durende situatie.

Het protest is de afgelopen maanden opnieuw gevoed door de aanvraag voor een nieuwe exploitatievergunning. De huidige exploitatievergunning verloopt binnen twee jaar. Er is nu een nieuwe aanvraag voor twintig jaar binnen. Het gemeentebestuur adviseerde na een druk bijgewoonde informatievergadering ongunstig over de aanvraag, die in volle vakantieperiode werd ingediend, alsook over de lopende vergunning die zoals gezegd eind 2003 verstrijkt. Ook diende nagenoeg de helft van de inwoners van Lendelede bezwaar in. De beslissing ligt nu bij de bestendige deputatie van West-Vlaanderen, maar het ligt voor de hand dat zowel indien de vergunning wordt uitgereikt als wanneer dit niet het geval is, beroep zal worden aangetekend bij u, mevrouw de minister.

In het verleden en vooral sinds 1998 regent het bij de plaatselijke milieu-ambtenaar en bij de provinciale milieu-inspectie haast onophoudelijk klachten die verband houden met visuele hinder, geluids-, stof- en geurhinder afkomstig van het Stevan-stort. Die klachten werden overgenomen door de Gezondheidsinspectie, die op haar beurt de nieuwe milieuvergunningsaanvraag ongunstig adviseerde. De Gezondheidsinspectie meent dat op basis van de gecompromitteerde woonsituatie van de omwonenden er slechts kan worden ingestemd met een kortlopende allerlaatste vergunning van twee jaar.

Tijdens de zomer heeft een lid van het Antistort-Comité een hongerstaking ondernomen uit verzet tegen de nieuwe exploitatievergunning. Dit heeft de nationale pers gehaald. Naar aanleiding van dit protest verklaarde de adviseur afval- en bodemsaneringsbeleid van het kabinet Leefmilieu en Landbouw in De Standaard van 25 augustus dat het onderzoek, dat aan de Milieu-inspectie werd bevolen op grond van de vele klachten, heeft uitgewezen dat de uitbater de milieuvergunning tot dusver

Hostekint

heeft gerespecteerd. Deze conclusie staat haaks op het standpunt van de plaatselijke milieuraad. Die meent nu samen met het Antistort-Comité dat de huidige wijze van exploiteren voldoende aantoonst dat de NV Stevan al jaren een loopje neemt met de milieuvoorschriften en dat het opvullen van het stort niet verloopt volgens de Vlarem-voorschriften noch volgens de Europese IPPC richtlijn.

De stelling dat de NV Stevan altijd de milieuvergunningen heeft gerespecteerd, wordt voorts helemaal ontkracht door het proces-verbaal van 4 september laatstleden van de provinciale Milieu-inspectie. Dit proces-verbaal werd opgesteld '... wegens het storten van afvalstoffen die niet voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria en het onzorgvuldig exploiteren van de stortplaats..'. Tevens maant de Milieu-inspectie aan om in toepassing van artikel 64 van het Vlarem het werkplan uit te breiden met een acceptatieplan voor de aanvaarding van afvalstoffen. Dit past binnen de aanvaardbaarheidscriteria en moet tevens geur- en stofhinder voorkomen.

Eerder trof de Milieu-inspectie bij onaangekondigde controles al meermaals groene stofdeeltjes aan. Monsternemingen van die stofdeeltjes, afkomstig van Recticel, resulteren in de voorlopige conclusie dat de stofdeeltjes mogelijk zware metalen bevatten. Verder onderzoek en nieuwe monsternemingen moeten tot een definitieve conclusie leiden.

In dit verband wil ik de minister drie vragen stellen. De voorzitter heeft me vooraf ingelicht dat dit gebeurt onder voorbehoud van de derde vraag indien de minister van oordeel is dat zij in afwachting van de beslissing van de bestendige deputatie daarop geen antwoord kan geven. Ik ga hiermee akkoord.

In de eerste plaats, mevrouw de minister, zijn de definitieve resultaten van de monsternemingen al bekend? Zo niet, vraag ik me af of het vermoeden van de aanwezigheid van zware metalen op een klasse II-stortplaats niet reeds voldoende aanleiding vormt voor een tijdelijke schorsing van de lopende milieuvergunning?

Ten tweede maant de Milieu-inspectie de exploitant aan om zijn huiswerk over te doen en zijn werkplan uit te breiden met een acceptatieplan, zoals ik reeds heb gezegd. Is het niet aangewezen om de exploitatievergunning tot zo lang in te trekken gezien de opmerkingen van de Milieu-inspectie betreffende het onzorgvuldig exploiteren van de stortplaats?

Ten derde had ik graag vernomen of de minister overweegt om, in afwachting van de autonome beslissing van de bestendige deputatie en rekening houdende met de recente vaststellingen van de Milieu-inspectie en het advies van de Gezondheidsinspectie, de vergunning in de tijd tot maximaal twee jaar te beperken. Wordt bij het verlenen van een nieuwe milieuvergunning rekening gehouden met de enorme hinder die de stortplaats voor de aanpalende woonkernen veroorzaakt?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik zou hieraan nog een aantal vragen willen toevoegen, zij het met enige schroom omdat ik ondertussen heb vernomen dat het vandaag de verjaardag van de minister is. Het werd haar vandaag al moeilijk gemaakt.

Ik heb in deze commissie reeds een interpellatie gehouden over de hele stortproblematiek. De minister heeft duidelijk gezegd dat het de bedoeling blijft om de capaciteit voor het storten versneld af te bouwen, zowel voor het huishoudelijk als het bedrijfsafval. Het is in dit licht dat we ook de beslissing over NV Stevan moeten bekijken.

Men blijft nog steeds storten op plaatsen die vlakbij woningen liggen, zonder zich aan de reglementen te houden. Er is het negatieve advies van de Gezondheidsinspectie, waar ik toch wel zwaar aan til. Ik blijf steeds zeer alert voor gezondheidsproblemen die met stortplaatsen en andere afvalverwerkingsplaatsen te maken hebben. Daarom vind ik dat het niet kan om op die plaats verder te blijven storten.

De minister zei dat ze niet echt geloofde in een afstandsregel voor storten en veeleer het storten vlakbij woonkernen wou afbouwen. We moeten haar dan ook op haar woord nemen: dat moet namelijk worden gerealiseerd binnen afzienbare termijn. Men spreekt over 2003, misschien nog iets later. Er moet alleszins op korte termijn een soort uitdoofscenario komen, voor stortplaatsen is het misschien beter om te spreken van een afbouwscenario.

Ook het verder storten op ophogingen op die plaats vormt een groot probleem. Men moet ook rekening houden met de nabestemming. Ik heb begrepen dat de heer Hostekint hierover ook een vraag wil stellen aan minister Van Mechelen. We moeten die nabestemming kunnen realiseren in overeenstemming met de minister van Ruimtelijke Ordening.

Malcorps

Daarom hoop ik dat de minister denkt in de richting van afbouwen. Dat is ook de logische conclusie die men kan trekken uit de motie die we gisteren in de plenaire vergadering hebben goedgekeurd. Ik heb begrepen dat er op 15 oktober op initiatief van de heer Ramon, die van die streek is, het nodige overleg is geweest met mensen van het buurtcomité en mensen van het kabinet en de Milieu-inspectie. Op korte termijn is het zeer belangrijk dat dat overleg er blijft en dat er een soort opvolgingscommissie komt, want er zijn blijkbaar toch heel wat problemen met de huidige uitbating.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik ken de site ook vrij goed en vindt dat de heer Hostekint het probleem goed heeft omschreven. Het is een enorm dossier. Het krioelt er van de uitwassen, de exploitatie gebeurde dan ook erg onzorgvuldig.

Ik wil er nog een element aan toevoegen dat tot nog toe misschien onvoldoende onder de aandacht werd gebracht. Jaren geleden werd afgesproken dat men niet zou storten op minder dan 200 meter van de woonkern. Ondertussen wordt er bijna in de achtertuinen gestort, de afstand bedraagt amper 20 meter. Ik kan me dus ook vinden in de oplossing die hier wordt aangereikt : de exploitatiemogelijkheid kan nog voor twee jaar behouden blijven, mits men een zeer strikte controle uitvoert. Ik denk dat het ook zeer belangrijk is dat men de nodige contacten blijft onderhouden met de betrokkenen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst antwoorden op de concrete vragen van de heer Hostekint.

Het stof waarnaar in de vraag verwezen wordt, werd door de afdeling Milieu-inspectie bemonsterd op 10 april 2001. De analyseresultaten wijzen inderdaad op de aanwezigheid van zware metalen, met name zink, lood, koper, chroom en nikkel. Er is geen informatie beschikbaar over de uitloogbaarheid van deze metalen. Als we de gemeten resultaten vergelijken met de achtergrondwaarden die we normaal hanteren voor de standaardbodem zoals ze in het Vlarebo zijn bepaald, stellen we inderdaad een lichte verhoging vast. De afdeling Milieu-inspectie is echter terecht een min of meer autonome instantie, en vond dat de aanwezigheid van het bemonsterde stof op de stortplaats

niet voldoende aanleiding gaf tot het tijdelijk schorsen van de lopende milieuvergunning.

Als ik echter de cijfers hoor over de situering van dat stof, besef ik dat we hier in een zeer ongelukkige situatie zitten. Dat is een erfenis uit het verleden. Als er inderdaad tot op 20 meter van woningen wordt gestort, kan men zich wel afvragen waar men mee bezig is. Daarom heeft het kabinet de klachten en de uitingen van ongerustheid over de uitbating van het stort steeds zeer ernstig genomen. Vorig jaar reeds hebben we een delegatie van het buurtcomité ontvangen. Dit onderhoud heeft geleid tot enkele bezoeken en vaststellingen van de bevoegde inspectiediensten. Daaruit is het proces-verbaal waarnaar u refereerde voortgevloeid.

Op uitnodiging van de heer Ramon bracht mijn kabinet samen met de afdeling Milieu-inspectie op 15 oktober een bezoek aan de stortplaats te Lendeledede. Daarbij werd in bijzijn van de uitbaters uitgebreid geluisterd naar de grieven van het buurtcomité. Dit bezoek heeft geleid tot twee concrete initiatieven. Enerzijds heb ik een schrijven gericht naar het gemeentebestuur van Lendeledede, met de vraag een overlegcommissie te installeren waarvan zowel de exploitant als de omwonenden deel uitmaken. Dit voorstel is door beide betrokkenen positief onthaald. Ondertussen heb ik de afdeling Milieu-inspectie gevraagd om, ter aanvulling van het reeds bestaande peilputtenonderzoek rond de stortplaats, de kwaliteit van het grondwater nogmaals te onderzoeken.

Op 4 september 2001 heeft de afdeling Milieu-inspectie inbreuken vastgesteld en een proces-verbaal opgesteld. De overtredingen waren niet ernstig genoeg om de milieuvergunning op te heffen of te schorsen. In toepassing van artikel 64 van het Vlaamse Exploitantenwet is de exploitant aangemaand om de stortplaats zorgvuldiger te exploiteren en om in het werkplan een op punt gesteld acceptatiebeleid op te nemen. Tijdens latere inspecties is vastgesteld dat de exploitant deze aanmaningen heeft opgevolgd.

Wat de laatste vraag betreft, ben ik het volledig eens met de voorzitter. Mijns inziens zal de bestendige deputatie binnen afzienbare tijd een beslissing nemen. De afdeling Milieuvergunningen en de provinciale vergunningscommissie hebben het dossier reeds behandeld. Aangezien ik het dossier niet heb ontvangen, kan ik me hierover niet uitspreken. We zullen de vergunningsaanvraag met een kritische ingesteldheid behandelen. Hierbij zal ik de resolutie van het Vlaams Parlement als leidraad hanteren.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Het verheugt me dat de minister, in tegenstelling tot bepaalde van haar voorgangers, deze problematiek ter harte neemt. Ik vind het zeer positief dat er overleg is geweest, dat de minister een aantal mensen op haar kabinet heeft ontvangen en dat medewerkers van de minister de situatie ter plaatse hebben onderzocht.

De heer Vandenbroeke heeft er daarnet op gewezen dat de stortplaats zich op twintig meter van een mooie woonkern bevindt. Mij interesseert het niet of het hier een sociale woonwijk of een villawijk betreft. Indien mensen op twintig meter van een stortplaats wonen, moeten ze op alle mogelijke vlakken worden beschermd. Dit zou een vast onderdeel van het Vlaams milieubeleid moeten vormen.

Ik begrijp waarom de minister mijn derde vraag niet heeft beantwoord. De cruciale vraag is of de bestendige deputatie de milieuvergunning al dan niet zal toekennen. Ik wil er iedereen trouwens aan herinneren dat de exploitant een milieuvergunning voor twintig jaar heeft aangevraagd. Gisteren heeft het Vlaams Parlement een motie aanvaard die de Vlaamse regering verzoekt om alles in het werk te stellen om de stortplaatsen in de onmiddellijke nabijheid van woonzones prioritair te sluiten. Ik neem deze motie zeer ernstig. Ik verwacht van de minister dat ze zich, binnen de grenzen van de lopende procedures, strikt aan de inhoud van deze motie houdt.

Ik had vandaag geen spectaculaire uitspraken verwacht. Mijns inziens moet er in Lendelede dringend iets gebeuren. Hoewel de bevolking zeer bezorgd is, liggen de plaatselijke politieke verantwoordelijken niet wakker van de aanwezigheid van de stortplaats. Aangezien een aantal plaatselijke politici banden hebben met de maatschappij die de stortplaats uitbaat, is hier duidelijk sprake van belangenvermenging.

Mevrouw de minister, ik zal dit dossier blijven opvolgen. Op geregelde tijdstippen zal ik u opnieuw ondervragen over de toestand van de stortplaats te Lendelede.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Hostekint, ik zou hier nog even op willen reageren. Ik ben uiteraard verheugd dat u verheugd bent. Ik wil er evenwel ook op wijzen dat we een totaaloplossing dienen te zoeken voor de afvalproblematiek. Ik wil dit dossier in alle rust beoordelen. Ondertussen heb ik echter de opdracht om oplossingen te vinden voor de afvalproblematiek. Dit betekent dat we steeds de algemene toestand voor ogen moeten houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.47 uur.*
